

Zgodba o pelinu.

Ko je Jezus viseč na križu zaklical med drugimi tudi besedi: »Žejen sem!«, so mu ponudili Judje grenko pijačo, ki ji je bil primešan jesih in žolč. Božji Zveličar jo je okusil; pri tem pa je padlo nekaj kapljic te neokusne pijače na tla. Kar naenkrat — pravi pripovedka — je pogrnalo na tistem mestu zelišče, ki je skrivalo v sebi vso grenkobo Jezusove bolesti in trpljenja. Kakor bi čutila grozo muk in kakor bi sočuvstvovala z Jezusom, je stala rastlina poleg križa žalobno sklonjena. Kajti v tisti pretresljivi uri je trepetalo vse stvarstvo v neizrekljivi potrnosti. Le človek, ki je zanj Zveličar vse to trpel, je ostal trd in neobčutljiv.

Bolestno se ozre božji Mučenec na rastlino ter reče ljubeznivo in poln miline: »Blagoslavljam te, neznatna rastlina; kdor te bo utrgal, da bi se zdravil, naj bo vsled tvoje grenkobe deležen obilne milosti moje. Utrujenemu zemeljskemu popotniku pa, ki bo poklican na livade večne domovine, pripoveduj o bridkosti mojega trpljenja, da bo mogel mirno in potrpežljivo piti iz keliha svojega trpljenja.«

Tako naj bi bilo še danes! Pelin naj nam zdravi in lajša telesne bolesti, pa tolaži naj nas tudi v dušnih bridkostih, budeč nam spomine na neznosno trpljenje, ki ga je Kristus prestal iz ljubezni do nas! A. Č.

Listnica uredništva.

J. M. v Šm.: Želite v svojem in v imenu drugih, naj bi prinesel »Angelček« urednikovo sliko. No, naj pa bo; saj ni iz kake prazne ničemurnosti, marveč iz spoštljivosti in hvaležnosti kot mal spominek svojim pridnim naročnikom in čitateljem. Upam, da mu bodo povrnili z molitvijo; najpridnejši bodo morebiti celó sv. obhajilo darovali zanj. Ob tej priliki prosim tudi, da bi vsi pridno agitirali za naša lista, ker še vedno lahko postrežemo novim naročnikom.